

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 006738 22 Кж 3
Бања Лука, 06.12.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Весне Антонић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног М.Б., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 006738 21 Квл 2 од 15.02.2022. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.12.2022. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног М.Б., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 006738 21 Квл 2 од 15.02.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бања Луци број 11 0 К006738 21 Квл 2 од 15.02.2022. године, одбачен је захтјев осуђеног М.Б., за понављање кривичног поступка завршеног правоснажном пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 006738 11 К од 01.07.2011. године, којом је оглашен кривим да је починио кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, те је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио осуђени, без навођења жалбених основа, са приједлогом да се дозволи понављање поступка.

Разматрајући, спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Приговорима садржаним у жалби осуђеног, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијаног рјешења да осуђени није поднио нове доказе које и поред дужне пажње и опреза није могао изнијети на главном претресу, нити су чињенице које је навео у захтјеву за понављање поступка саме за себе, или у вези са ранијим доказима, подобне да утичу на његово ослобађање или на његову осуду по блажем Кривичном закону. Разлоге за такав закључак, као мјеродавно образложене и ваљане, овај суд у цјелости

прихвата и њихова правилност се изнесеним жалбеним аргументима, не може оспорити.

У конкретном случају, осуђени у захтјеву за понављање поступка, као и у жалби, износи своје виђење догађаја, те је предлажио доказе који нису кориштени током поступка, у којем је против њега донесена осуђујућа пресуда, а који докази могу послужити, како то тврди осуђени, у сврху потпуног утврђивања чињеничног стања на коме би се могла засновати правична пресуда против учинилаца наведеног кривичног дјела, а њега (осуђеног) који није починио наведено кривично дјело, рехабилитовати и ослободити кривње.

Када су у питању процесни пропусти, осуђени у жалби наводи да је пресуда заснована на исказу само једног свједока, С.К., супруге убијеног, која је током кривичног поступка изјавила да је препознала оптуженог, иако је био маскиран. Сматра да је исказ оштећене, који је дат у истрази, а и током првостепеног поступка, различит од исказа којег је дала полицијском инспектору Н.Г. 10.09.1993. године, када је изјавила да су у њеног супруга пуцала два лица, из којих разлога је и предложио саслушање свједока Н.Г. и С.К.. Такође поред ових свједока предложио је да се саслуша и свједок Р.Н. на околности пронађених чахура које нису вјештачене, а што је било могуће с обзиром да и данас држи у посједу пушку коју је задужио као припадник полиције. Исто тако као нови доказ предложио је увид у распоред рада Одјељења полиције у Масловарама са тврдњом да је спорног дана, када се десило убиство, по распореду био у селу Шипраге ради обезбјеђења породица Д. и Д.1, заједно са Ж.Б., којег је предложио за свједока, једнако као и чланове породица Д. и Д.1

Притом, овај суд наглашава да је осуђени и раније подносио захтјев за понављање поступка и првостепени суд је након што је извршио извиђај и саслушао свједоке, које је тада у захтјеву предложио бранилац, захтјев одбио, јер чињенично стање утврђено у осуђујућој пресуди није доведено у сумњу.

Дакле, како осуђени у захтјеву за понављање поступка, није поднио нове доказе које и поред дужне пажње и опреза није могао изнијети на главном претресу, нити су чињенице које је навео у захтјеву за понављање поступка саме за себе, или у вези са ранијим доказима, подобне да утичу на ослобађање осуђеног или на његову осуду по блажем Кривичном закону, а имајући у виду да се у захтјеву осуђеног понављају докази из ранијег захтјева (саслушање свједока Н.Г. и С.К.), то је првостепени суд правилно поступио када је тај захтјев одбацио, примјеном одредбе члана 347. став 1. ЗКП РС

Стога је жалбу осуђеног ваљало одбити и одлучити као у изреци овог рјешења, на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софије Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић